

dig var der altså et Ministerråd, som havde tænkt sig, at vi skulle behandle en større nordisk handlingsplan om mad og ernæring på engelsk. Det lykkedes os ved at sætte hælene i i sidste øjeblik at få igennem, at den bliver oversat og vil foreligge på nordiske sprog; men det viser noget om de problemer, der også er med at få vores beslutninger til at trænge igennem i vores egne kredse.

Derfor vil jeg komme med en meget kraftig opfordring til, at vi gør langt mere i alle de sammenhænge, vi er i, for at de beslutninger, vi træffer, faktisk også bliver gennemført og giver afsmittning i den debat, vi har nationalt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Den sidste ordfører er hr. Høgni Hoydal.

Kl. 15.25

Høgni Hoydal (TF):

Jeg vil også give ministeren den anerkendelse at sige, at det er en grundig og klar redegørelse, som ministeren og hendes embedsfolk har formuleret, og den indeholder i visse dele også gode visioner for det nordiske samarbejde. Lad mig også huske at takke Nordisk Råds præsident, hr. Ole Stavad, og den danske delegation for den støtte, der har været til den færøske ansøgning om selvstændigt medlemskab.

Som flere af ordførerne har fremhævet, ynder vi i det nordiske samarbejde at understrege, at det nordiske samarbejde udspringer af et folkeligt samarbejde, som er unikt i internationale fora. Det er altså vokset ud af kulturelle og menneskelige værdier, og derefter har man bygget en økonomisk, en politisk og en juridisk overbygning oven på det folkelige. Det står jo i grel modsætning til f.eks. EU, som startede med en økonomisk overbygning, siden en juridisk og en politisk overbygning. Først senere prøver man så at garnere det med et folkeligt element, et demokratisk element og nogle kulturelle symboler.

Det er jo rigtigt, at det nordiske samarbejde er unikt og er bygget på folkenes ligestilling og på folkenes samarbejde, og jeg synes jo, vi skal tage det på disse ord, der altid udtales i skåltaler. Det er just derfor, at Færøerne gentagne gange har søgt om at blive fuldt ligestillet medlem af Nordisk Råd, af Nordisk Ministerråd og af alle nordiske overenskomster, fordi det færøske folk er et af de nordiske folk, en af de nordiske nationer. Vi mener, at en fuld ligestilling af det færøske folk – og af det grønlandske og ålandske, hvis de ønsker det – vil gøre Norden større, vil gøre

Norden stærkere, og vil give flere ansvarlige aktører i det nordiske samarbejde.

Som fru Line Barfod nævnte, kan de nordiske lande virkelig udgøre en foregangsregion i verden, hvis man vedtager at ændre Helsingfors-traktaten, så disse folk, der endnu ikke har etableret sig som en stat, også kan deltage på fuldt ligestillede vilkår i det nordiske samarbejde.

Jeg vil appellere til, at man ikke stirrer sig blind på gammel statslig logik eller på gamle statslige magtbalancestrukturer, men at man simpelt hen tager det nordiske samarbejdes udspring på ordet og siger, at de nordiske folk kan samarbejde på ligeværdigt grundlag.

Færøerne ligger jo midt i Norden, præcis midt i Norden geografisk. Hvis man sætter en passer ned på Færøerne og tegner en ring, så får man hele Norden med det enorme område, der strækker sig helt fra Qaanaaq eller Thule, til Finland og til den sydlige del af Danmark. Vi mener jo også, at Færøerne kulturelt set ligger i centrum af Norden. Der blev lavet en undersøgelse for nylig om, at de færøske unge er dem, der bedst kan forstå de andre nordiske sprog. Og vi har jo også i vores kulturpolitik satset bevidst på, at man får et dagligdags kendskab til de nordiske sprog, godt nok bortset fra grønlandsk og finsk, som vi ikke mestrer, men de andre kan vi klare os så rimeligt på.

Grunden til, at vi ønsker færøsk medlemskab, er ikke, at vi synes, at Færøerne skal modtage noget, eller at Færøerne er noget specielt. Det er, fordi vi mener, at et selvstændigt færøsk medlemskab af Nordisk Råd også vil være med til at styrke de fællesnordiske satsninger. Som også fru Line Barfod nævnte, styrker vi Vestnorden, hvis Grønland og Færøerne bliver selvstændige aktører. Dermed får vi sat fokus på nogle ting, der ikke er specifikt vestnordiske, men som de vestnordiske lande kan give som input til det nordiske samarbejde. Jeg kan bare nævne miljøet, havmiljøet, klimaændringerne, bæredygtigheden, sproget, kulturen og velfærdsløsningerne, som måske er alternative i forhold til de skandinaviske landes osv. Det vil sige, at disse nye aktører kan give noget til det nordiske fællesskab og ikke bare skal være nye aktører, som modtager noget fra de andre nordiske lande.

Jeg mener jo af et ærligt hjerte, at det nordiske samarbejde trænger til en saltvandsindsprøjtning. Den kan komme mange steder fra, men den kan bestemt også komme fra de vestnordiske lande og det vestnordiske område. Derfor er jeg glad for, at Vestnorden og det vestnordiske